

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. B.**, bývajúceho v K., zastúpeného JUDr. S. P., advokátkou v K., proti žalovanému **G.**, o **obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 14 C 84/2008, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. septembra 2009 sp.zn. 11 Co 147/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 3. marca 2009 č.k. 14 C 84/2008-37 zamietol návrh žalobcu na obnovenie konania vedeného na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 17 C 65/2003 o uznanie autorského práva kresby ochrannej známky. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že v danom prípade nie sú podmienky pre povolenie obnovy konania, keďže dôkazy, ktorých vykonanie žalobca navrhol, nie sú dôkazmi, ktoré nemohol použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, nakoľko tieto boli počas pôvodného konania obsahom súdneho spisu, preto mu nič nebránilo, aby sa s týmito dôkazmi oboznámil. Aj v prípade predloženia nových dôkazov však nie je splnená podmienka priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, nakoľko žalovaný je len majiteľom ochrannej známky a nie je jej autorom, teda nie je v konaní pasívne legitimovaný. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalovanému, ktorý mal vo veci úspech, žiadne trovy nevznikli.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobcu uznesením z 29. septembra 2009 sp.zn. 11 Co 147/2009 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa stotožniac sa s jeho skutkovými

a právnymi závermi. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobca právo na ich náhradu nemá a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalobca, zrejme ho navrhol zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie, resp. ho navrhol zmeniť a povoliť navrhovanú obnovu konania z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď súdy pri hodnotení dôkazov nepostupovali dôsledne podľa § 132 O.s.p., ako aj z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a to konkrétne v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 17 ods. 5 zákona č. 383/1997 Z.z. (autorský zákon). Okrem toho poukázal na skutočnosť, že zo žalovaným predloženého dôkazu – ukážky návrhov na vyobrazenie ochrannej známky V. (resp. v tom čase š.p.) nevyplýva, kto je autorom týchto vyobrazení. Bez uvedenia mena a priezviska autora je tak otázne, ako mohol žalovaný vedieť, kto je autorom predložených návrhov ochranných známk.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243 ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239

ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z § 239 ods. 1, 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedeným v § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale zaoberal sa i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Dovolateľ však žiadnu z väd vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietal a jej existencia v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie žalobcu je neprípustné a preto ho odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie § 146 ods. 2 O.s.p.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Renáta Matejíková